COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.9.2026
COM(2026) 511 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU

în conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului

1. CONTEXT

În temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1] (denumită în continuare „Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. Întrucât această procedură prevede o derogare de la principiile generale în materie de TVA, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), măsurile naționale de derogare menționate la articolul 395 din Directiva TVA care sunt permise „în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA-ului sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de fraudă” trebuie interpretate strict și trebuie să fie totodată necesare și adecvate pentru realizarea obiectivului specific pe care îl urmăresc și să afecteze cât mai puțin posibil obiectivele și principiile Directivei TVA[2].

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 28 mai 2026, Letonia a solicitat autorizarea de a prelungi din nou autorizația de aplicare, prin derogare de la articolul 193 din Directiva TVA, a mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea de lemn sau prestarea de servicii conexe. Această autorizație, acordată inițial la aderarea Letoniei la Uniune la 1 mai 2004, a fost prelungită prin Decizia 2006/42/CE a Consiliului în 2006 și de alte șase ori de atunci, ultima prelungire fiind acordată până la 31 decembrie 2026 prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3207 a Consiliului.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, printr-o scrisoare din data de 21 august 2026, cu privire la cererea înaintată de Letonia. Printr-o scrisoare din 25 august 2026, Comisia a informat Letonia că dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.

2. CEREREA

Letonia solicită Consiliului, în temeiul articolului 395 din Directiva TVA, să prelungească, la propunerea Comisiei, aplicarea unei măsuri speciale de derogare de la articolul 193 din Directiva TVA în ceea ce privește aplicarea mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea de lemn sau prestarea de servicii conexe.

Ca regulă generală, persoana care are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 193 din Directiva TVA este persoana impozabilă care livrează bunurile (sau prestează serviciile). Scopul mecanismului de taxare inversă este de a transfera această obligație persoanei impozabile căreia i se furnizează bunurile sau i se prestează serviciile, pentru ca furnizorul să nu aibă posibilitatea de a dispărea după ce încasează TVA (fraudă cu firme fantomă).

Derogarea a fost acordată Letoniei pentru prima dată în capitolul 7 punctul 1 litera (b) din anexa VIII la Actul de aderare din 2003[3] până la 30 aprilie 2005 și a fost prelungită

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1

[2] A se vedea hotărârea din 27 ianuarie 2011 în cauza *Vandoorne* C-489/09, EU:C:2011:33, punctul 27.

[3] Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii

apoi pentru prima dată până la 31 decembrie 2009, prin Decizia 2006/42/CE a Consiliului din 24 ianuarie 2006[4], în ceea ce privește articolul 21 din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului. Măsura specială a fost autorizată ulterior, prin derogare de la articolul 193 din Directiva TVA, până la 31 decembrie 2012, prin Decizia de punere în aplicare 2009/1008/UE a Consiliului din 7 decembrie 2009[5] și a fost prelungită apoi de cinci ori, prin Deciziile de punere în aplicare ale Consiliului 2013/55/UE din 22 ianuarie 2013[6], (UE) 2015/2396 din 10 decembrie 2015[7], (UE) 2018/2006 din 11 decembrie 2018[8], (UE) 2022/81 din 18 ianuarie 2022[9] și, ultima dată, prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3207 a Consiliului din 12 decembrie 2024[10], care a prelungit măsura specială până la 31 decembrie 2026. Așadar, măsura specială se aplică în mod continuu de peste două decenii și a fost deja prelungită de șapte ori.

3. OPINIA COMISIEI

Atunci când Comisia primește cereri în conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, acestea sunt analizate pentru a se verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de bază pentru acordarea unei derogări, și anume dacă măsura specifică propusă simplifică procedurile pentru persoanele impozabile și/sau administrația fiscală sau dacă propunerea are scopul de a preveni anumite tipuri de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. În acest context, Comisia a adoptat întotdeauna o abordare prudentă, restrictivă, pentru a se asigura că derogările nu subminează funcționarea sistemului general al TVA, că ele au un domeniu de aplicare și o durată limitate și că sunt necesare și proporționate. Orice derogare de la sistemul de plată fracționată nu poate fi, prin

---

Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, capitolul 7 punctul 1 litera (b) din anexa VIII, JO L 236, 23.9.2003, p. 33

[4] Decizia 2006/42/CE a Consiliului din 24 ianuarie 2006 privind autorizarea Letoniei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 21 din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, JO L 25, 28.1.2006, p. 31.

[5] Decizia de punere în aplicare 2009/1008/UE a Consiliului din 7 decembrie 2009 de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, 24.12.2009, p. 30.

[6] Decizia de punere în aplicare 2013/55/UE a Consiliului din 22 ianuarie 2013 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 22, 25.1.2013, p. 16.

[7] Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2396 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE privind autorizarea Republicii Letonia de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 332, 18.12.2015, p. 142).

[8] Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/2006 a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE privind autorizarea Republicii Letonia de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 322, 18.12.2018, p. 20).

[9] Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/81 a Consiliului din 18 ianuarie 2022 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE privind autorizarea Republicii Letonia de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 13, 20.1.2022, p. 49).

[10] Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3207 a Consiliului din 12 decembrie 2024 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L, 23.12.2024.

urmare, decât o soluție de ultimă instanță pentru o perioadă limitată de timp și trebuie să ofere garanții cu privire la necesitatea și la caracterul său excepțional.

Având în vedere cele peste două decenii de aplicare a derogării, Comisia consideră că Letonia a avut suficient timp pentru a introduce măsuri convenționale, pentru care nu este necesară nicio derogare de la Directiva TVA, pentru a controla sectorul lemnului, constituit din bunuri corporale cu un volum relativ ridicat, care ar trebui să permită un audit și o monitorizare adecvate.

În plus, Letoniei i s-a reamintit să ia măsurile adecvate pentru a combate frauda, în special

considerentul 5 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3207 a Consiliului, care a acordat prelungirea în prezent în vigoare, reamintește că *„(...) În general, măsurile speciale se acordă pe o perioadă limitată, pentru a se putea evalua dacă măsurile speciale respective sunt sau nu adecvate și eficace. Măsurile speciale acordă statelor membre timpul necesar pentru a introduce alte măsuri convenționale la nivel național pentru a monitoriza circulația materialelor, plata TVA și conformitatea persoanelor impozabile, ceea ce ar trebui să combată problema respectivă până la expirarea măsurii speciale, făcând astfel ca o prelungire a măsurii speciale să fie inutilă. O măsură specială care permite utilizarea mecanismului de taxare inversă este acordată numai în mod excepțional pentru anumite domenii unde se observă fraude și constituie un mijloc de ultimă instanță.*

Considerentul 6 din decizia respectivă prevede că: *„(...) înainte de expirarea prelungirii măsurii speciale prevăzute în prezenta decizie de punere în aplicare, Letonia ar trebui să pună în aplicare alte măsuri convenționale de combatere și prevenire a fraudei în domeniul TVA pe piața lemnului, astfel încât să nu mai fie necesară o nouă prelungire a măsurii speciale.”*

Cererea prezentată de Letonia nu menționează nicio măsură convențională nouă introdusă de la adoptarea Deciziei (UE) 2024/3207. Letonia afirmă că se lucrează la consolidarea măsurilor deja în vigoare și își exprimă intenția de a reveni la regimul standard de TVA în sectorul lemnului „în mod planificat și într-un interval de timp rezonabil”, fără a specifica acest interval de timp și fără a prezenta rezultate măsurabile. Aceasta indică, de asemenea, utilizarea în continuare a unui sistem preexistent de rating al întreprinderilor operat de administrația sa fiscală.

Cu toate acestea, Letonia susține că ar trebui acordată o nouă prelungire, referindu-se în special la decizia Parlamentului leton (Saeima) de a amâna intrarea în vigoare a facturării electronice obligatorii între întreprinderi de la 1 ianuarie 2026 până la 1 ianuarie 2028, pe care o descrie ca fiind un motiv suficient pentru menținerea mecanismului de taxare inversă. Întrucât amânarea facturării electronice la nivel național reflectă o alegere a Letoniei și nu este o constrângere impusă de dreptul Uniunii, aceasta nu poate justifica în sine o nouă derogare la nivelul Uniunii în temeiul articolului 395.

În plus, Lituania și România, care au beneficiat de derogări comparabile acordate pentru sectorul lemnului în temeiul Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2018/1920 și, respectiv, (UE) 2023/218 ale Consiliului, nu au beneficiat de prelungirea măsurilor respective după 2021 și 2025, în aplicarea acelorași condiții prevăzute la articolul 395 din Directiva TVA.

Având în vedere cele de mai sus și ținând seama de faptul că Comisia a informat deja Letonia în 2024 că ar trebui puse în aplicare măsuri convenționale și ținând seama de faptul că măsura specială este deja în vigoare din 2004 și a fost prelungită de șapte ori, respectiv în 2006, 2009, 2013, 2015, 2018, 2022 și 2024, nu se mai poate justifica acordarea unei noi prelungiri.

4. CONCLUZIE

Pe baza argumentelor expuse mai sus, Comisia se opune cererii prezentate de Letonia.